

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางแก้ว ศรีบุญสกุล

.....พระธรรมการ.....

.....รรรรรร

.....นครนगर

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่เป็นประชากรส่วนมากเป็นชาย มีอายุอยู่ในช่วง 30-34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อัตราเงินเดือนอยู่ในระดับ 6,000-7,999 บาท มีระยะเวลารับราชการในวิทยาลัยเกษตรกรรมอยู่ในช่วง 5-9 ปี และใช้เวลาส่วนมากเพื่อการสอน โดยทำงานส่งเสริมอาชีพเป็นเวลา 5-9 ปี อาจารย์เพียงส่วนน้อยเคยรับการอบรมวิชาการเกี่ยวกับเทคนิคการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน การฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นเป็นโครงการที่อาจารย์ส่วนมากเข้าร่วม

อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมต้องทำหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน และเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายที่ว่า เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรของวิทยาลัยได้รับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพียงพอเกี่ยวกับชีวิตและสภาพแวดล้อมของเกษตรกร อีกทั้งยังเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และมีหลักการดำเนินการที่สำคัญ คือ เทคนิควิธีการ/กลยุทธ์มุ่งให้การสนับสนุนทักษะ ประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อช่วยเหลือแก่เกษตรกรโดยตรง อย่างไรก็ตามการดำเนินการควรอ่านวยประโยชน์ให้แก่บุคลากรของวิทยาลัยและของหน่วยงานพัฒนาด้วย กิจกรรมสำคัญได้แก่ การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น การจำหน่ายพันธุ์ไม้ การให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการแก่เกษตรกรและแก่หน่วยงานพัฒนา และ/องค์กรเอกชน โดยให้บริการวิชาการเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร และการแปรรูปผลิตผลเกษตรเป็นหลัก ซึ่งเป็นวิชาการที่มีอยู่ในวิทยาลัยเกษตรกรรมเอง มีสมาชิกครอบครัวเกษตรกรเป็นกลุ่มบุคคลเป้าหมาย และดำเนินการโดยใช้งบประมาณของรัฐที่ได้จัดสรรมาให้วิทยาลัยดำเนินการนี้โดยเฉพาะ การดำเนินงานได้อาศัยความร่วมมือทั้งทางวิชาการและวัสดุอุปกรณ์จากทั้งหน่วยงานราชการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมถึงฟาร์มเอกชน

การเปรียบเทียบส่วนประกอบของการดำเนินงานที่เป็นอยู่กับที่ควรจะเป็น พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งในบางส่วนประกอบ ได้แก่ สาระทางวิชาการ แหล่งวิชาการ บุคคลเป้าหมาย รูปแบบขององค์กรบริหาร บุคลากร คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่แหล่งของเงินที่ได้ดำเนินการส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชน ซึ่งผลการเปรียบเทียบสามารถสรุปและให้ข้อเสนอแนะได้ว่า วิทยาลัยควรดำเนินงานในหน้าที่ส่งเสริมอาชีพและบริการชุมชนเพิ่มมากขึ้น สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการอบรมวิชาการ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ควรเพิ่มกิจกรรมการจัดงานวันเกษตรในพื้นที่ของเกษตรกร และการวิจัยเชิงปฏิบัติการในท้องถิ่น โดยบรรจุสาระทางวิชาการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเชิงอนุรักษ์ การตลาด โภชนาการและสุขอนามัย เป็นหลัก ส่วนแหล่งวิชาการควรมาจากหน่วยงานพัฒนาโดยตรงด้วย สำหรับการให้บริการแก่กลุ่มบุคคลเป้าหมายนอกจากที่เป็นเกษตรกรแล้ว ควรเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นด้วย วิทยาลัยควรจัดองค์กรที่ทำหน้าที่ดำเนินงานในหน้าที่นี้โดยเฉพาะ และมีนักศึกษาที่ร่วมโครงการเป็นผู้ดำเนินการ โดยอาศัยเงินช่วยเหลือจากเอกชนและต่างประเทศเพิ่มขึ้น อีกทั้งการติดตามประเมินผลควรมีการติดต่อประสานงานกับทุกฝ่าย และกระทำอย่างสม่ำเสมอ

THESIS TITLE : OPERATIONALIZATION AND EXPECTATIONS OF INSTRUCTORS
TOWARDS AGRICULTURAL EXTENSION AS A FUNCTION OF
AGRICULTURAL COLLEGES IN NORTHEAST THAILAND

AUTHOR : MRS.KAEW SRIBUSAYAKUL

THESIS ADVISORY COMMITTEE

.....*Prasit Prakongsri*.....Chairman

(Associate Professor Dr.Prasit Prakongsri)

.....*Anukul Klungbunkrong*.....

(Associate Professor Anukul Klungbunkrong)

.....*E. Wongsamun*.....

(Assistant Professor Dr.Chaicharn Wongsamun)

ABSTRACT

The objectives of this study were : (1) to study some selected socio-economic characteristics of instructors, (2) to investigate the current methods and strategies of agricultural extension service which were carried out by Agricultural Colleges, (3) to assess the suitable methods and strategies of the agriculture extension service as expected by the instructors, and (4) to compare the current and expected methods and strategies of agricultural extension service under the operationalization of Agricultural Colleges.

A sample of 133 instructors involving in agricultural extension activities was purposely selected from 11 Agricultural Colleges in Northeast Thailand. Mailed questionnaire was used in data collection. The data obtained were statistically analysed and compared by frequency, arithmetic means and McNemar Test.

4

The results showed that most of the instructors were male with ages of 30-34 years, graduated a bachelor degree, earned a salary ranging from 6,000-7,999 baht, used most of their time for teaching and had been working for 5-9 years. A few instructors received training on agricultural extension. For their extension work, most of the respondents were involved in short course training programs.

Most of the instructors agreed that they should involve in the agricultural extension services. They should be provided opportunities to appreciate and understand deeply about farmers' daily living and environmental conditions. Instructors should also participate in the community development activities. They agreed to obtain knowledge on the technique in approaching farmers to provide themselves with adequate skills, experiences, expertise and the use of appropriate tools and equipments to assist farmers directly. However, the instructors expressed that the implementation of extension activities should be beneficial to target groups both inside and outside the colleges. The important extension activities of colleges were : organizing short course training, selling plants and giving technical advice to farmers, development agencies and private organizations. Main technical aspects extended were agricultural production and processing. Important sources of technical knowledge were from the college and its instructors. Members of farm families were the target group of the service. A sum of the budget from the government was specifically allocated for extension work of the college. In carrying out extension

services, the college sought cooperation for technical and supplies support from government agencies, especially those in the Ministry of Agriculture and Cooperatives, and also from individual farms.

In comparing the current with expected operationalizations statistical differences were found in subject matters given, sources of knowledge, target groups, management organizations, personnel, qualifications of staff, and sources of budget for extension. As a result from this study, the following recommendations were given : the college should increase extension activities, support personnel for technical training or studying at a higher level, increase extension activities on agricultural field days in farmers' fields, carry out action research at the local level by adding the concepts of natural conservation, marketing, nutrition and health into the activity, and seek technical knowledge from development agencies. Besides, the target groups of extension service should include those with non-farm occupations, and the college should organize an office to be responsible specifically for extension work. The college should seek more funds for community services from private and foreign agencies. Regular supervision and evaluation should be carried out by related individuals of the college.